

GRONINGER

DINGSDAG

COURANT.

den 6 Julij.

De GOUVERNEUR van de Provincie Groningen verwittigt de belanghebbers:

1°. Dat, uit hoofde van het, op Woensdag den 30 dezer, beginnen van de besnating van den Weg tusschen Haren en Helpen, de passage met rijktegen en te paard niet meer zal kunnen plaats hebben langs den grooten Weg tot Haren, doch dat men den weg van Essen zal moeten gebruiken, om door Haren, langs den weg achter de Buitenplaats Vooryeld, ingaande bij het huis van R. Koops, verder over Glimmen, naar de Punt, te rijden; en.

2°. Dat de Nieuwe brug, liggende over het Aduarderdiep, onder de Gemeente Hoogkerk, als nu gerepareerd zijnde, met Woensdag den 30 dezer, wederom zal kunnen worden gebruikt.

Groningen
den 28 Junij 1824.

De Gouverneur voornd.:
G. W. VAN IMHOFF.

Wordt geadverteerd, dat tot het afgeven der Attestaten de Vita, ter bekoming zoo wel van Burgerlijke en Kerkelijke, als Militaire pensioenen, op den 1 Julij 1824 zijnde verschenen, in één der Vertrekken in het Raadhuis dezer Stad, zal worden gevaccerd, des voormiddags van 10 tot 12 uren, op de volgende dagen, als:

1. Voor de Burgerlijke gepensioneerden, op Maandag den 12 Julij 1824.
 2. Voor de gepensioneerde Militaire officieren, op Dingsdag den 13 Julij 1824.
 3. Voor de gepensioneerde Ondet-officieren en verdere Manschappen, op Woensdag, Donderdag en Vrijdag den 14, 15 en 16 Julij 1824.
 4. Voor de gepensioneerde Weduwen, op Zaterdag den 17 Julij 1824.
- De gepensioneerden worden uitgenoodigd, om daarbij op te geven de Roode Letter en Nummer van hunne Woningen.
- Groningen den 5 Julij 1824.

R U S S L A N D.

PETERSBURG den 12 Junij.

Onze garde-marine zal, binnen eenige weken, op een uit te rusten eskader, dat uit een nieuw gebouwd, nog niet van stapel gelaten oorlogschip en twee brikken bestaat, tot eene bijzondere expeditie, wier bestemming nog onbekend is, in zee steken. Het oorlogschip gaat, zoo men zegt, naar Gibraltar.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

LEIPZIG den 15 Junij.

(Uit eenen brief.) In het Russische ministerie van openbaar onderwijs en kerkelijke zaken is eensklaps verandering gekomen. Niet alleen heeft de minister van dat departement, de prins Alexander Galitzin, maar tevens de staatsraden Turgeniew (directeur van het departement van eeredienst) en Papow (directeur van het departement van openbaar onderwijs) hun ontslag gekregen. Naar men verneemt, zou deze maatregel ook tot de hoofd-ambtenaren van dat ministerie uitgestrekt worden. Men is tot nog toe onbekend met de beweegredenen van dit besluit, hetwelk regelrecht uit des Keizers kabinet komt en waar uit Hoogstdezes misnoegen blijkt omtrent de wijze, waarop dit departement tot dus verre is bestuurd geworden. Het is zelfs in het oog vallende, dat het beheer over de bijbelgenootschappen, waarmede de prins Galitzin tot dus verre belast was, hem insgelijks is ontnomen geworden. Men kan ligtelijk nagaan, dat een dusdanige maatregel te Petersburg groot opzien heeft gebaard en aldaar het onderwerp van alle gesprekken uitmaakt. De admiraal Schischkow is tot opvolger van den prins Galitzin benoemd en dadelijk in dienst getreden. Men kent de twee nieuwe directeurs der beide grote afdeelingen van dit ministerie nog niet. De werkzaamheden van dit ministerie zijn overigens vergroot, want hetzelfde heeft ook het alledaagse beheer gekregen over de kerkelijke aangelegenheden van alle geestelijke gemeenten, terwijl de prins Galitzin slechts dat over den Grieksch-eeredienst had.

G R O O T - B R I T T A N N I E N.

LONDON den 29 Junij.

Den 23 dezer is, des nachts te twaalf uren, te Edinburg, een schrikkelijke brand uitgebarsten in eene kleine tapperij, bij het nieuw politie-bureau, te 12 High-street, welke zoo hevig woedde, dat eerst den volgende middag, te 12 uren, zich eenige hoop tot blussing opdeed, en men niet dan tegen den avond de vlammen meester werd; vele huizen zijn in de asch gelegd en omtrent veertig huisgezinnen tot den bedelstaf gebracht; gelukkig echter nog heeft niemand, zoo ver men weet, het leven bij dien ramp verloren.

In onze Oostelijke graafschappen heeft het den 25 dezer zoo geweldig geregend, dat de stad Chelmsford, in Essex, voor een gedeelte ondergelopen is. Met zware stroomen gulsde het water de huizen in en uit. Meubelen, hooi, koren en stukken van huizen en heiningen, uit den omtrek aangesleept, werden door de rivier medegevoerd.

Een brief van Algiers, van den 28 Mei, meldt, dat de vijandelijkheid van Groot-Brittanniën tegen dien roofstaat nog voortduurt; thans niet alleen, wijl de Deij de breuk van het met lord Exmouth geslotene traktaat ontkent, maar ook om dat hij weigert den heer M'Donald's weder als consul te ontvangen. In andere punten heeft zich de Deij anders toegevend betoond, zoo als de toelating, dat Engelsche officieren met den degen op zijde in zijne tegenwoordigheid verschijnen. Men ziet een bombardement van Algiers te gemoet en meent dat daartoe eerlang de noodige middelen uit Engeland zullen aankomen. Men belooft er zich echter niet veel vrucht van. De Deij wil de stad doen ontruimen, en, wat de vestingwerken betreft, deze zijn, sedert lord Exmouth's vertrek, op de zwakke punten met drievoudige batterijen versterkt. Alleen zou het misnoegen der Janitsaren kunnen werken, die wellicht zullen besluiten, met het hoofd van den Deij den vrede te kopen.

Laastleden Zaterdag is in de London-tavern eene vergadering gehouden, welke bepaald heeft, dat er een plan zal gemaakt worden, om tusschen Engeland en Amerika eene gemeenschap, door middel van stoomvaartuigen, daartestellen.

De Koning en de Koningin der Sandwich-eilanden liggen tegenwoordig aan de mazen ziek.

Dingsdag avond heeft zekere kleermaker Norman zijne vrouw, met hare toestemming, aan eenen anderen voor eene halve kroon verkocht.

F R A N K R I J K.

PARIJS den 29 Junij.

Een proces, tusschen eigenaars van het antiliberaal dagblad la Quotidienne, heeft zeer merkwaardige bijzonderheden aan den dag gebracht over de kunstgrepen, welke van wege de ministers in het werk gesteld zijn, om zich geheel en al meester te maken van den geest der publieke papieren, waartoe het uitkopen tegen ongehoorde prijzen van sommige actionarissen in die couranten het meest gewone middel was. Vele en ook zeer aanzienlijke lieden hebben zich tot deze weinig kiesche onderhandelingen laten gebruiken, en de advocaat Berryer heeft, in het zoo evengoemd proces, het gedrag van den burggraaf Sostenes de la Rochefoucault, welke ook daarin geene kleine rol schijnt gespeeld te hebben, vrij onbewimpeld en van geene zeer gunstige zijde doen kennen. Hij verweet hem, misbruik te hebben gemaakt van het vertrouwen der lieden, welke met hem handelden, en ontkende niet, dat hij hierbij veel slimheid had getoond, doch met niet weinig bitterheid voegde hij hem toe, dat een andere la Rochefoucault, de auteur der beroemde Maximes, te regt aangemerkt had, dat geslepenheid en verraad haren oorsprong in gebrek aan bekwaamheden hadden en dat het gewoon gebruik van slimheid een teken van een klein verstand was. Dit proces, waar van men vooruit gezien had, dat het veel voedsel aan de nieuwsgierigheid en lust tot bijtende spotternij zoude geven, had een buitengewone menigte toehoorders naar de regtzaal gelokt, die veel genoegen in de taal van den heer Berryer schenen te hebben en hunne tevredenheid vrij luid te kennen gaven, toen het hof de zaak bestemde ten voordeele van den schrijver van het blad, den heer Michaud, die op het punt geweest was, om het slagtoffer dier knipertijen te worden. Het geding tegen het liberale blad le Courier Français, wegens strekking tot rustverstoring van verschillende artikelen, daarin van tijd tot tijd geplaatst,

wekt thans ook de publieke aandacht op. De advocaat Merillon, welke de verdediging van de schrijvers van dat blad op zich genomen heeft, heeft ook in het breede betoogd, dat de procedure, tegen zijne cliënten begonnen, niet anders was, dan het gevolg van hunne weigering, om hunne pennen aan de partij der ministers te verkoopen; hij verzekerde, dat men hen meermalen gevraagd had, hoe veel honderd duizend francs zij voor hun eigendom wilden hebben en hen eindelijk, toen men zag, dat zij naar geen aanbod wilden luisteren, had bedreigd met hun blad ten tweedenmale voor een geruimen tijd te doen verbieden. Verder heeft hij gepoogd, om de beschuldigingen tegen den geest en de strekking van die courant te wederleggen, doch zijn pleidooi, dewijl hem den tijd ontbrak, niet kunnen volcinden, het geen hij, daar de zaak uitgesteld is, in de volgende week zal doen.

Te Bajonne is order gekomen tot het gereed houden der noodige zaken voor een kamp van dertig duizend man; doch men weet niet, of hetzelfde dienen moet voor troepen, die uit Spanje terug komen, dan wel voor anderen, welke nog vandaar moeten marcheren. Bij den ingang der haven moet een lazaret gebouwd worden; ook worden er maatregelen genomen van voorzorg, ingeval er zich weder eene aanstekende ziekte in Spanje mogt openbaren, hoe zeer men daarvoor te Bajonne, door den aanhoudenden regen en de gematigde hitte, thans niets te vreezen heeft.

Een brief uit Madrid, van den 5 Junij, behelst de volgende berichten: „Sedert drie dagen hooren wij hier van gevangenzittingen, die ons zeer verbazen. De trappist (Antonio Maragnon), die uit zijn klooster ontsnapt was, en in Katalonie, bij Tarragona, zich ophield, is opgeligt en gevangen gezet; de bekende pastoor Merino onderging, in Oud-Castilie, hetzelfde lot; Capape (bijgenaamd el Rojo, de Roode) werd in Arragon, de generaal Bessières, in Estramadura, in hechtenis genomen; de beruchte Justo Pastor Perez, intendant van Badajoz, is op bevel des Konings afgezet en in de gevangenis gebracht. Bovendien werden te Badajoz vier domheeren en acht monniken in hechtenis genomen. Alle deze personen hadden, zoo als men algemeen beweert, van de Apostolische junta in last ontvangen, om in de hun aangewezen provincien eene beweging, ten voordeele van den infant don Carlos, te bewerken, dien men op den troon wilde plaatsen, zoo hij aannam de inquisitie te herstellen. De monniken van Badajoz dienen, bij deze verrigtingen, der Apostolische junta tot onderhandelaars, niet diegenen, welke in Portugal den infant don Miguel op den troon wilden plaatsen. Door het mislukken van dit ontwerp in Portugal, heeft ook de aanslag der Spaansche absoluten gefaald. Tot nog toe zijn alle omstandigheden dezer zamenzwering niet bekend; maar hoe magtig de partij der Apostolische junta is, kan genoegzaam daar uit afgeleid worden, dat de 14 medeleden van den hoogen raad van Castilie, die het bekende adres aan den Koning, den 3 Mei, onderteekend en zich daardoor, zoo men wil, de ongenade des Konings op den hals gehaald hebben, nog niet afgezet zijn, hoe zeer men aanvankelijk zeide, dat zulks zou geschieden. Naar men verneemt, zou zelfs de minister van justitie met deze leden van den hoogen raad in verstandhouding staan.

Den 31 Mei was de president van den hoogen raad naar Aranjuez vertrokken, om den Koning de stukken te overhandigen, welke tot staving der in dat beruchte adres voorkomende beschuldigingen dienen moesten. De Koning heeft echter tot nog toe geen besluit genomen.

Een bijzondere brief uit Madrid, van den 16den, verhaalt, eene met den heer Ouyard voorgevallene gebeurtenis, op eene wijze, die meer eenen niet ongeestigen schrijver, dan wel eenen vriend van den heer Ouyard verraadt. Zie hier den brief: „Ten gevolge zijner oude gewoonte, betaalde de ex-leverancier-generaal, sedert eenige maanden, niet eens het loon zijner bedienden. Deze zich in de noodzakelijkheid ziende, om aan de dagorder van den generaal en chef, waarbij een ieder, die niet langer in werkelijken dienst bij het leger is, uit Spanje verwijderd wordt, te gehoorzamen, hebben zich bij den heer Ouyard vervoegd, om het hun verschuldigde te vorderen; men is eindelijk van het schiel den tot daadzaken gekomen; de schuldenaar is bij den kraag gevat door zijne schuldeischers, die zich reeds meester gemaakt hadden van eene calèche, waarmede hij voornemens was uit te rijden, toen de wacht en eenige gendarmes hun hala zijn komen tusschen stellen. Het misnoegen was tot eenen graad van woede gestegen, en om alle onheilen te voorkomen, zijn en wacht en gendarmes in het huis van den heer Ouyard verbleven. Den volgende dag zijn de agenten der Spaansche autoriteit bij den heer Ouyard gekomen, om de betaling te vorderen der gelden, die hij verschuldigd is, het zij voor leverantiën, door de inwoners op zijne rekening gedaan (20 à 24 millioenen realen), het zij voor levensmiddelen en andere goederen, die hij ter sluit te Kadix, Madrid, enz., heeft ingevoerd, zelfs na dat hij geen leverancier meer was (120,000 piasters). Op dat oogenblik was er echter groot gala. Een Fransch generaal, die zich aldaar bevond, zich voorzeker de spreuk herinnerende: Rien ne doit déranger l'honnête homme qui dine (niets moet den fatsoenlijken man in zijn middagmaal storen), heeft de gerechtsdienaren het instrumenteren belet; deze heeren hebben wederstand willen bieden, doch men heeft en hen en hunne papieren ten huize uitgeworpen. De heer Ouyard is den volgende nacht, als koerier verkleed, vertrokken.

De Koning en de Koningin van Spanje zijn den 19den van Aranjuez naar Madrid teruggekeerd.

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE den 30 Junij.

Den 23 dezer heeft Zijne Majesteit een besluit genomen, waarbij op de kantoren van waarborg der gouden en zilveren werken wordt toepasselijk gemaakt het besluit van den 27 April 1824, ten opzichte van de territoriale verdeeling voor het justitiële.

Men verneemt, dat dit jaar de troepen infanterie, van de helft van de maand September tot de helft van de maand October aanstaande, op de vlakte bij Asch, in de provincie Limburg, zullen kamperen. In 1819 hebben de Nederlandsche troepen mede op bovengemelde vlakte gekampeerd.

BERGEN-OP-ZOOM den 26 Junij.

Zijne Majesteit onzen geëerbiedigden Koning heeft, aan de Roomsche-Katholieke gemeente te Bergen-op-Zoom, tot het stichten eener nieuwe kerk, een subsidie van vijf-en-veertig duizend guldens, toegestaan. Sedert jaren heeft deze gemeente zich moeten behelpen met een kerkgebouw, hetwelk tot het uitoefenen van den godsdienst niet alleen te klein, maar ook geheel ongeschikt is.

W A A L W I J K den 29 Junij.

Het berigt, omtrent het omkomen van menschen, was te voorbarig. Wel is waar heeft eene vrouw zich vrij zwaar gebrand en zijn er kinderen vermist geweest; doch daarbij heeft het zich bepaald. Het tafereel der ellende vergroot zich met elk uur, naar mate omstandiger berichten inkomen; 51 huizen en 13 schuren liggen in de asch. Geheel van huisvesting zijn beroofd 120 huisgezinnen; slechts 24 huizen waren verzekert.

Het zal onnoodig zijn, om een tafereel op te hangen van de rampzalige omstandigheden, waarin thans een groot gedeelte onzer mede-ingezetenen verkeert. Het zal insgelijks overbodig zijn, om dezelve in de bekende weldadigheid der Nederlanders aan te bevelen, tot welke zoo menigwerf, en niet vergeefs, het ongeluk zijnen toevlucht heeft moeten nemen. Zij, welke dienvolgens het hunne willen bijdragen, om den toestand dezer ongelukkigen eenigzins te leenigen, worden verzocht hunne liefdegaven in te zenden aan het adres van den schout dezer gemeente.

N I J M E G E N den 29 Junij.

Heden namiddag, te half vijf uur, passeerde alhier naar Cleve, H. K. K. H. Mevrouw de Kroonprinses der Nederlanden, reizende onder den naam van Gravinne van Vlaanderen, begeleid door den kamerheer J. baron van Nagell, en in haar gevolg hebbende vier rijktegen; zijnde heden morgen te acht uren van Soestdijk vertrokken. H. K. K. H. zal dezen nacht in den Diergaarde logeren.

R O T T E R D A M den 30 Junij.

De Waalsche kerkenraad alhier heeft heden, uit het te voren gemeld drietal, tot leeraar der gemeente beroepen: de wel eerw. zeer gel. heer Guillaume Henri Marie Delprat, predikant te Leeuwarden.

